

Maka, mor

001

Ett stycke vardag
gjorde hon till fest.

Hjalmar Gullberg

002

Din levnadsdag är slut,
Din jordevandring
ändad
Du här har kämpat ut
Och dina kära lämnat
Nu vilar Du i ro och frid
Hos Jesu Krist
till evig tid.

003

Tack för allt gott
som Du oss givit
Din rena kärlek
till oss envar
Här har så tomt
och öde blivit
Ditt goda minne
lever kvar.

004

Du möter oss ej mer
som förr
Välkomnande
därhemma
Vid hemmets kära dörr
Där hörs ej mer Din
stämma
Din plats är tom vid
fönstrets karm
Där du oss väntat ofta
Kring Din gestalt, Din
blick så varm
Blott minnets rosor dofta

005

Du var så god,
Du var så glad
Du lämnar bara
vackra minnen
Så svår är ändå
denna dag
Så sorgsna
våra sinnen
Men tack för allt
vad Du oss skänkt
Vi vet Du på
oss alltid tänkt
Tack för våra
lyckliga år tillsammans

006

Är det sant att
Du är borta
Är det sant att
Du är död
Du som ville oss
det bästa
Du som var vårt
kära stöd.

Maka, mor

007

Tung blir den väg
och mörk den kväll
jag nu skall
ensam vandra
Men snart i samma
fridens tjäll
vi vila hos varandra.

008

Du unnade
Dig så lite
Så bråd var
Din arbetsdag
Men själva
vardagsslitet fick helgens behag
Kärlek hette
Din vilja
Osjälvisk gärning
Din värld
Renhetens vita lilja
Bugade sig på
Din färd.

009

Slumra gott Du kära
Hav tack för allt
Du gjort
Vi skall i hjärtat bära
Ditt minne ljust
och stort.

010

Vila, vila Du
kära i ro
Vänliga skuggor
hölja Ditt bo
Aftonens stjärna
skimrar så blid
Älskade Maka,
vila i frid.

011

Hon som lyste vår stig
Hennes tid är förbi.

012

Hur tyst, hur öde, hur
tomt här hemma
När den vi älskat
oss lämnat har
Ej mer hör vi hennes
kära stämma
Men i vårt minne
hon lever kvar.

013

Jag sover gott, ej mer
jag smärta känner
Tyst dödens ängel
viskar sov i frid
Gråt icke, käre make,
barn och vänner
Jag vilar nöjd och fri
från jordens strid.

014

Tid som har flytt
fås ej åter
Minnet är allt jag
har kvar
Djupt i mitt hjärta
det gråter
Och drömmer om
flydda dar.

Maka, mor

015

Ditt hem som Du älskat
där blommor har spirat
det lämnar Du nu
för en skönare värld.

016

Kära lilla Mamma, nu
är Din strävan slut
All smärta den är borta
och Du får vila ut
För allt vi vill Dig tacka
för kärlek rik och stor
För omsorg och all möda
tack kära lilla Mor.

017

Du ledde oss varsamt
i barndomens år
Du gav oss den kärlek
en Mor blott förmår
Du lärde oss se,
på vår framtid med tro
Att lyckliga dagar
en gång skulle gro
Vi tackar Dig Mor, för den
kraft Du oss gav
Du var, lilla Mor,
vad mest vi höll av.

018

Lilla Mor, ack vårt hjärta
Är så fullt av tack till Dig
Vi som aldrig kunnat fatta
Vad det var att mista Dig
Gud han giver många gåvor
om och om igen
Men han giver blott
en moder
Aldrig får vi Mor igen.

019

Mor, lilla Mor, vem var
väl som Du?
Ingen i hela världen.

020

Mors trötta huvud har
lagt sig till ro
Flitiga händer fått vila
Nu sover hon lugnt
i sitt tysta bo
Dit våra tankar ila.

021

Nu har du vandrat,
lilla Mor
Långt bort till
vägens slut
Du nu hos Dina
kära bor
Ditt lidande har
ebbat ut
Tack för allt Du
oss lärt och gett
Om evig ro till
Gud vi bett.

022

När Far gick bort, så
ensam blev Din strid
Nu kära Mor, har
även Du fått frid
Sov, kära två, som
delat livets öden
I gravens ro förenade
i döden

Maka, mor

023

Slumra Moder,
slut är striden
Du har funnit
frid och ro
Hos Din Gud
i himlafriden
Där får Du
för evigt bo.

024

Som doften av rosor
en sommardag
Det står lilla Mor
kring Ditt minne
Och bilden av Dig är
en stjärna så klar
Som tändes och ler
i vårt sinne
Du lämnade livet,
vi stannade kvar
Men djupt i vårt
hjärta Du bor.

025

Sov i ro, Du lilla Mor
från all livets smärta
Tack för all Din omsorg
stor ömma modershjärta
Sov i ro, från oro all
uti tysta griften
Djupt Ditt minne
leva skall
under livets skiften.

026

Sov i ro, min kära Maka
Sov i ro vår lilla Mor
Ingen vet, hur vi
Dig sakna
Ack vad tomheten
är stor.

027

Tack lilla Mor för
åren som gått
Tack för all kärlek
och omsorg vi fått
Tack för all ömhet
och vänlighet stor
Tack för allt
vår älskade Mor.

028

Tack, Maka och Mor,
för allt Du varit
Tack för den glädje
i hemmet Du var
Tack för de lyckliga
åren som farit
Tack för de minnen,
Du lämnat kvar.

029

Var finns en kärlek
som intill döden
Står oförändrad
i alla öden
Som likt Guds ängel
oss övervakar
Och fordrar intet
men allt försakar
På denna jord finns
endast en
En Moders
kärlek allen.

030

Alltid nöjd och glad
Mor var
Tröst och kärlek
allt hon gav
Alltid i vårt
hjärta bor
Minnet av en
älskad Mor.

Maka, mor

031

Det finns ett löfte från
en gammal sägen
att modersögat
aldrig slocknar ut
Det kastar solig
strålgans över vägen,
som följer oss
till livets slut.

032

Mycket blir oss givet
mången skatt så stor
Blott en gång i livet
gives oss en Mor
Och när detta varma
hjärta
inte klappar mera här,
då känner vi med
smärta
att det bästa borta är.

033

Klockorna ringa så sakta
till ro
Mor har fått ett
lugnare bo
Aftonens stjärna
lyser så blid
Sov, lilla Mor,
vila i frid.

034

Mor hon tröstar och
Mor hon helar
Mor sin kärlek
åt alla delar
Ingen famn är så
varm och stor
Ingen finns som
lilla Mor.

035

Far har räckt ut handen
Mor har fattat den
På den andra stranden
Mötas de igen

036

Ögonen slutits,
tiden var inne
Djup är vår sorg fastän
ljust ditt minne
Kärlek och godhet
lyste din stig
Tack kära Mamma,
vila i frid.

037

Stor var Din kärlek
god var din själ
Käraste Mamma,
tack och farväl!

038

En tröst i sorgen
Gud oss ger
Att Mor nu slipper
lida mer.

039

En trött liten Mor med
silvergrått hår
och en panna som plöjts
av bekymmer och år
Med blick som var
leende solig och klar
Så lever Din bild
bland de Dina kvar.

040

För alla fanns rum
i Ditt hjärta
För alla Du gjorde
Ditt allt
Du deltog i glädje
och smärta
Hav tack, lilla Mamma,
för allt.

Maka, mor

041

Avskedets stund för
alltid har kommit,
solen har sänkt
sina strålar i frid
Borta för alltid är
Mor som vi älskat,
borta från världens
oro och strid
Saknad av många
men mest av de sina
Leva Du skall uti
minnenas led
Tyst är vår hälsning,
sakta vi viska,
sov gott, kära Mamma,
vila i frid.

043

Mamma, där Du är
lyser alltid solen
En Mor dör aldrig.

042

Du lämnade livet,
vi stannade kvar
Men djupt i vårt hjärta
vi gömmer
Ett rum där Du bor,
ty allt gott Du oss gav
Vi aldrig, nej aldrig
det glömmer.